

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ ТА СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської та слов'янської філології

Курсова робота

З корейської філології на тему:

**ФУНКЦІОНУВАННЯ ДІЛЕКТНОЇ ЛЕКСИКИ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ:
СИНХРОНІЧНО І ДІАХРОНІЧНИЙ АСПЕКТИ**

Студентки групи Пкор 24-20

Факультету східної та слов'янської філології

денної форми здобуття освіти

Освітньої програми:

Корейська мова і література та переклад,

західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.066 Східні мови

та літератури (переклад включно), перша – корейська

Коляди Наталії Олегівни

Науковий керівник:

к.ф.н., доц. Охріменко В.О.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ - 2024

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1: ЗНАЧЕННЯ ТА ФУНКЦІЇ ДІАЛЕКТІВ	5
1.1 Діалектологія української мови.....	9
1.2 Синхронія та діахронія мовних часток.....	10
РОЗДІЛ 2: ПРАКТИЧНЕ ВИКОРИСТАННЯ ДІАЛЕКТІВ У КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ	12
2.1 Діалекти корейської мови.....	14
2.2 Різниця у використанні діалектів корейської мови.....	18
ВИСНОВКИ	24
АНОТАЦІЯ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ	26
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	29

ВСТУП

Вчення про протилежності та відмінності - діалектика, є багатогранною наукою. Її розширення ще більше проявляється у мовознавстві. На прикладі дослідження діалектизмів конкретної мови (в нашому випадку, корейської) можна дослідити природу зміни та функціонування мови за територією, географічним положенням, культурним впливом та окремими, конкретними особливостями регіонів використання мови. Корейська мова являється неймовірно глибокою та багатогранною. Дослідження діалектів являється надзвичайно цікавим об'єктом наукової роботи.

Діалектика як наука, являється однією з найглибших тем у лінгвістиці. Її досліджували такі науковці як: Б.В. Кобилянський, Рі Гик Ро, Сінпей Огура та інші.

У сучасному світі вивчення мов та діалектів відіграє важливу роль у збагаченні нашого розуміння культурних та соціальних аспектів суспільства. Одним із цікавих напрямків досліджень є порівняльне вивчення діалектології та мовної родини корейської мови. Корейська мова, яка відома своєю складною структурою та багатим семантичним апаратом, налічує декілька діалектів, що додає глибину та різноманіття у дослідження її внутрішньої структури. Однак, до цього часу, дослідження взаємозв'язку між діалектами корейської мови та загальними лінгвістичними закономірностями залишаються актуальною проблемою в мовознавстві. У цьому контексті, ця курсова робота спрямована на аналіз різних аспектів діалектології корейської мови з метою виявлення спільних рис та відмінностей між діалектами та стандартною формою корейської мови. Дослідження такого роду не лише сприятиме розумінню внутрішньої структури корейської мови, а й дозволить здійснити порівняльний аналіз з іншими мовними системами, що в свою чергу відкриває нові перспективи для мовознавчих досліджень. Загалом, вивчення корейської діалектології є важливим для розуміння мовного розмаїття та культурної спадщини Кореї, а також для подальшого розвитку лінгвістики. У світі мов, діалекти відображають багатство культур та ідентичності народів. У цій курсовій роботі розглянемо феномен діалектів у контексті корейської мови, досліджуючи їхню важливість, характеристики та вплив на сучасне суспільство. Зануримося у вивчення

різноманітності діалектів корейської мови та їх роль у збереженні культурної спадщини та сприянні спілкуванню. Окрім того, в даній роботі буде розглянуто явища синхронії та діахронії у контексті дослідження корейських діалектів та мовної еволюції. Описавши сучасний стан діалектів, ми звернемося до їхнього історичного контексту, вивчаючи зміни, які відбувалися з часом, та вплив зовнішніх факторів на формування мовних варіацій. Також у цій роботі буде проаналізовано взаємозв'язок між діалектами та стандартною корейською мовою, вивчення впливу соціокультурних чинників на формування та збереження діалектних розбіжностей. Подальше дослідження цих аспектів дозволить краще зрозуміти сутність та значення діалектів у корейському мовному просторі, що, в свою чергу, може відкрити нові перспективи для мовознавчих досліджень та поглибленого розуміння корейської мовної системи.

Актуальність теми полягає у розкритті теми важливості пізнання діалектології та розумінням у різниці та використанні діалектів корейської мови.

Мета курсової роботи заключається у розпізнаванні варіативності діалектів корейської мови.

Об'єктом роботи будуть виступати вирази та слова корейської мови з різних територій.

Практична цінність заключається у тому що цю роботу можна використовувати учням та студентам що цікавляться, безпосередньо корейською мовою та зацікавлені у різниці діалектів у ній. Також, ця робота може бути приведена для першого знайомства з вивчення теми діалектології.

РОЗДІЛ 1: ЗНАЧЕННЯ ТА ФУНКЦІЇ ДІАЛЕКТІВ

Перш ніж розглянути використання діалектів в корейській мові, давайте поговоримо про діалектику в цілому, та що вона означає.

Діалектика (діалектизми) є концептом про будь-що відмінне одне від одного. Значення що входить в цю науку є не тільки лінгвістичним, діалектика використовується у філософії, метафізиці, психології та інших науках.

Використання діалектики у лінгвістиці зазвичай говорить про різноманітність у словах, звуках, виразах та правилах мови. Під словом “діалект” ми звикли сприймати різноманітне звучання та використання однієї мови. Слова, звуки, вимова, сенс - можуть бути однаковими, використання та їхнє значення - ні. В чому взагалі полягає сенс діалектів? Навіщо вони використовуються, та як саме утворюються? Давайте розглянемо факти та теорії.

Діалектизмами називаються слова, що вживаються базуючись та територіальному розділенні та відносно різко контрастують з прийнятими в літературній мові нормами. Як приклад, слова до вжитку яких ми звами звикли, також можуть мати інші назви. Структурний зв'язок між діалектними підтипами: мова → говірка → діалект → наріччя → говірка → діалект → наріччя і наріччя → говірка і піддіалект. Сукупність структурно подібних говірок утворюють діалект, а сукупність усіх наріч - діалектну мову. Діалектні мови (разом з літературними мовами) є однією з двох основних форм національних мов. У межах діалекту або діалектної мови наріччя протиставляється іншим діалектам за багатьма ознаками, такими як звучання, граматики, словотвір, лексика та ідіоматика, але має спільні риси з діалектами на різних структурних рівнях. Межі між діалектами позначені ізоглосами на основі лінгвістичних карт. Переплетення рис сусідніх діалектів та їхня тривала взаємодія призводить до виникнення перехідних діалектів у "зоні коливання" ізоглос.

У перехідному діалекті риси взаємодіючих частин мов зливаються з новими рисами, що з'являються в його структурі. Межі діалектів можуть бути проведені на основі мовних (лінгвогеографічних) відмінностей, а також на основі поєднання мовних ознак і меж поширення явищ, характерних для традиційних етнографічних і

культурних регіоналізацій. Межі діалектів змінюються історично, і зміни цих меж можуть бути пов'язані з міграцією синонімів діалектних ознак під час взаємодії між діалектами (так звана мовна експансія, наприклад, міграція синонімів на північ за рахунок дифтонгів) або заселенням нових територій носіями діалекту (наприклад, в Україні в 17-19 століттях). За рахунок цього можна пояснити поширення гуцульського діалекту на Мараморощині та Буковині. Хоча структурні особливості діалектів змінюються з часом внаслідок взаємодії між діалектами та впливу писемності, діалекти як форма існування національної мови не зникають, а лише набувають нових рис. Напрямок зміни діалектів в іншомовному середовищі визначається характером міжмовної взаємодії. З іншого боку, літературні мови, як і національні, тісно пов'язані з місцевими діалектами. Національні мови і діалекти не є тотожними, але є тісно пов'язані між собою.

Кобилянський визначив деякі діалектні особливості, які відрізняють діалекти від національних мов:

1. Діалекти здавна входять до складу національних мов як продукт історичного розвитку. Історія діалектів тісно пов'язана з історією національних мов і писемності.
2. Діалекти завжди підпорядковані національній мові, яка функціонує як лінгва франка народу.
3. Діалекти підпорядковані національній мові як метамові.
4. Діалект і мова (місцева мова, літературна мова, національна мова) не є тотожними поняттями.
5. Існування діалекту не заперечує, а навпаки, підтверджує існування національної мови. Місцеві (регіональні) діалекти мають власну граматичну структуру і базовий словниковий запас, які (як зазначалося вище) принципово не відрізняються від граматичної структури і базового словникового запасу національної мови.

Звичайно, діалекти служать суспільству в обмеженій мірі. На певних етапах історичного розвитку діалекти можуть стати основою національної мови, коли вона

починає формуватися. Діалекти можуть призвести до формування самостійної мови за певних історичних умов (коли єдина національна мова розпадається).

Спочатку діалектологія не була самостійною наукою і не вивчалася окремо, а була піддисципліною соціолінгвістики. Соціолінгвістика вивчає коло питань, пов'язаних із соціальною природою мови, її суспільними функціями, механізмами впливу об'єктивних чинників на мову в суспільстві, та роллю мови в суспільстві. Діалектологія - це дисципліна, що виникла в 70-80-х роках 19 століття, під час розвитку регіонального мовознавства та лінгвістичної географії, а її засновником прийнято вважати німецького діалектолога Георга Венкера. У 1881 році Венкер опублікував перший німецький лінгвістичний атлас, виданий у 1881 році.

За цим послідувала перша публікація Атласу мов Сполучених Штатів у 1930-х роках. Ця праця стала рушійною силою для створення країнами світу власних мовних атласів, а діалектологія стала актуальною наукою. В історії розвитку діалектології 1950 рік - це рік, коли було вирішено вивчати діалекти англійської мови у Великій Британії. Це рішення було прийнято в Лідському університеті під керівництвом Геральда Ортона. Це було перше детальне дослідження англійської мови (Rosen N., 2019).

З роками діалектологія розвивалася, мовознавці вивчали як діалекти країни в цілому, так і діалекти власного регіону конкретного науковця, тому перші діалектні словники писалися науковцями, які описували говірку свого місця проживання. Пізніше, у другій половині 19 століття, значного розвитку набули такі методи дослідження, як історичні та порівняльні.

Проте сучасні тенденції у дослідженні діалектів включають використання передових технологій та методів для збору та аналізу даних. Наприклад:

1. **Корпусна лінгвістика:** Використання корпусів текстів для аналізу діалектних варіантів, що дозволяє дослідникам виявляти історичні та соціокультурні варіації у вживанні мови.
2. **Географічна інформаційна система (ГІС):** Використання ГІС для візуалізації географічного розподілу діалектних особливостей, що допомагає у вивченні ареалів діалектів та їхніх міжзв'язків.

3. Аудіовізуальні дані: Збільшення використання аудіозаписів та відеозаписів для документування мовних варіантів та аналізу звукових особливостей мови в реальному часі.

Діалектні карти створюються шляхом дослідження території проживання та аналізу її діалектів. Існує два методи збору даних: документальні та польові опитування. Польові опитування дають точніші дані завдяки великій кількості поставлених запитань, але кількість об'єктів опитування обмежена. Метод письмового опитування може охопити більше питань з меншими витратами часу та коштів (Rosen N., 2019).

У 1905-1906 роках Японський діалектологічний комітет опублікував перший лінгвістичний атлас Японії. Цей атлас складався з двох томів, один з яких був присвячений морфології, а інший - фонології.

Хочемо зазначити та виділити різницю між основними поняттями що були розглянуті вище:

- Діалект - це мова регіону і прояв національної або державної мови.
- Говірка - це особлива риса мови, зазвичай притаманна лише одній або кільком місцевостям.
- Говір - це географічно визначена сукупність говірок, що характеризується діалектними особливостями.
- Наріччя - це найширше об'єднання діалектів певної мови, які мають низку спільних лінгвістичних рис, що відрізняють їх від інших діалектів або діалектних груп тієї ж мови, в тому числі діалектів одного типу тієї ж мови.

1.1 Діалектологія української мови

У розвитку української діалектології перші спроби описати й класифікувати говірки окремих регіонів України здійснили О. Шафонський та О. Павловський та Ганцов.

Пізніше К. П. Михальчук, завдяки зібраному в результаті експедиції матеріалу, здійснив більш повне наукове дослідження українських говірок у своїй праці. Він детально охарактеризував фонетичні та морфологічні особливості українських говірок і подав їх детальну класифікацію. Він не лише узагальнив особливості українських говірок, а

Михальчук узагальнив не лише особливості діалектів, а й їхні етнографічні загальні характеристики, і поділив увесь мовний регіон України лише на три діалекти: українську, польську та червоноруську (також відому як русинська) мови.

У 1916 році вийшла друком праця О. Шахматова та А. Кримського "Нариси з історії української мови і підручник з українських архівів XI-XVIII ст.". У цій праці автори стверджують, що можна виділити лише два діалекти української мови: західноукраїнський і східноукраїнський, а кожен з цих двох діалектів має ще два різновиди: "поширені, фонетично розвинені діалекти" та "рідкісні, ізольовані (гірські та болотні), фонетично нерозвинені, інакше архаїчні діалекти": "поширені, ізольовані (гірські та болотисті), фонетично нерозвинені, в іншому архаїчні діалекти".

1.2 Синхронія та діяхронія мовних часток

Мова є відносно стабільним явищем. Вона залишається незмінною для мовця протягом усього його життя. Таким чином, мова є одночасно і живою діяльністю, і продуктом минулого. Існує два підходи до вивчення мови. Один полягає у вивченні мови певного періоду часу, а інший - у вивченні мови, яка розвивалася історично протягом тривалого часу. Для цього використовуються поняття синхронії та діяхронії.

Синхронія та діяхронія - це два підходи до вивчення мови, які дозволяють аналізувати мовні явища в різних аспектах часу та простору.

- **Синхронія:** Це підхід до вивчення мови, який зосереджується на мовній системі у певний момент часу, не звертаючи увагу на її еволюцію чи історію. У синхронному аналізі досліджуються внутрішні відносини в межах мовної системи в конкретний історичний період.

Приклад синхронного аналізу:

Українська мова сучасної доби має багато варіантів вживання різних слів та граматичних конструкцій, і вивчається у такому стані, як вона існує прямо зараз.

- **Діахронія:** Це підхід, який спрямований на вивчення мови в її історичному розвитку, аналізуючи зміни у мовній системі протягом часу. Діахронний аналіз дозволяє розуміти, як мова змінювалася з плином часу, включаючи фактори такі як етимологія, еволюція фонетики, граматичні та лексичні зміни.

Приклад діахронного аналізу:

Вивчення розвитку англійської мови від давньоанглійської до сучасного англійського, де аналізуються зміни у фонетиці, граматиці та словниковому запасі протягом віків.

Отже, синхронія та діахронія в мовознавстві сприяють більш глибокому розумінню мовних явищ, розглядаючи їх з різних точок зору: на момент їх вивчення та в контексті їхньої еволюції в часі.

Висновки до розділу 1

Діалектологія як наукова дисципліна вперше виникла між 1870 та 1880 роками і була заснована німецьким діалектологом Георгом Венкером.

Пізніше діалектологія стала самостійною дисципліною, яку вивчають лінгвісти у Швейцарії, Франції, США, Великобританії та багатьох інших частинах світу. Пізніше, і до сьогодні, почали публікувати лінгвістичні атласи, які допомагають вивчати діалекти по всьому світу.

Таким чином, діалектологія є відносно молодою наукою, яка виокремилась як самостійна дисципліна порівняно недавно і має велике значення в розвитку мов і діалектів світу. Виходячи з вищенаведеної інформації, можна сказати, що діалектологія корисна не тільки для вивчення конкретної національної мови, але й надає широкий спектр інформації про еволюцію та розвиток мов, а також про вплив різних країн та їхніх культур на виникнення нації та діалекту досліджуваної країни. Діалекти відображають багатство мовної різноманітності та культурної спадщини, сприяючи збереженню індивідуальності регіональних спільнот.

Також, синхронія та діахронія в лінгвістиці сприяють глибшому розумінню мовних явищ з різних точок зору - на момент вивчення та в їхньому еволюційному контексті в часі.

РОЗДІЛ 2

ПРАКТИЧНЕ ВИКОРИСТАННЯ ДІАЛЕКТІВ У КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

Перші згадки про корейську мову та її діалекти сягають до давніх часів, коли на території сучасної Кореї існували різні корейські царства, такі як Когурьо, Пекче та Сілла. Протягом цього періоду формувалися основні мовні групи, які стали попередниками сучасних діалектів. З розвитком корейського суспільства та його інтерацією з сусідніми народами, такими як Китай та Японія, відбувалися зміни в мовній ситуації. Це призвело до формування різних діалектів, які відзначаються своєю унікальною лексикою, фонетикою та граматиною.

Вплив культури, релігії та політики на території Кореї також відобразився на розподілі діалектів. Наприклад, діалекти південних регіонів Кореї були більш ізольованими від зовнішніх впливів та зберегли більше архаїчних елементів мови. У сучасний період розвиток масових засобів масової інформації та зближення різних регіонів Кореї призвели до стандартизації корейської мови. Однак, діалекти все ще існують і мають важливе значення для місцевої ідентичності та культурного розвитку.

У цілому, історія корейських діалектів свідчить про багатшарову природу мовного розвитку на території Кореї та важливість вивчення діалектології для розуміння культурної та лінгвістичної спадщини цієї країни.

Для чого нам взагалі розуміти різницю між діалектами корейської мови та знати можливості їх використання? Таке, практичне використання діалектів у корейській мові може мати декілька аспектів:

1. **Комунікація з рідними та співробітниками:** У різних регіонах Кореї діалекти можуть бути розповсюдженими серед місцевого населення. Якщо ви знаєте діалект місцевих мешканців, це може полегшити спілкування та підвищити рівень сприйняття вас як гостя чи колеги.
2. **Фольклор і традиції:** Деякі корейські традиції та фольклорні елементи можуть бути збереженими в мові певного регіону через використання його діалекту. Знання діалекту може допомогти вам краще розуміти та відчувати місцеву культуру.

3. **Соціальний статус та ідентифікація:** У деяких випадках використання певного діалекту може вказувати на соціальний статус чи місце проживання особи. Деякі люди можуть свідомо використовувати діалект для підкреслення своєї приналежності до певного регіону або соціальної групи.

4. **Туризм та бізнес:** Для людей, які працюють у сфері туризму або бізнесу, знання діалектів може бути корисним. Воно дозволяє краще спілкуватися з місцевими мешканцями та розуміти їхні потреби та побажання.

У загальному, знання діалектів у корейській мові може мати різні практичні застосування, від покращення комунікаційних навичок до збагачення культурного досвіду.

2.1 Діалекти корейської мови

Корейською мовою слово “діалект” можна перекласти двома варіантами: 사투리/сатурі/ та 방언/банон/. Перший варіант є більш розповсюдженим для повсякденного використання. Другий варіант слова, є більш формальним та у практичному житті зустрічається рідко (хіба що у книгах та конкретних літературних джерелах).

В сучасній корейській мові можемо виділити два основних діалектичних розділення. Діалект на острові Чеджу та діалект (збірка діалектів) Корейського півострову. Збірка діалектів півострову складається з деякої кількості наріч, що і між собою діляться на менші територіальні говірки. Словник корейської мови Мун Се-Юн дає визначення різних діалектів, стверджуючи, що в корейській мові існує понад 4 000 діалектів. Зараз корейські діалекти поширені в 14 провінціях Республіки Корея та Китайської Народно-Демократичної Республіки.

Історія формування та опису корейських діалектизмів пройшла великий шлях до формування основних шести діалектів що виділяють зараз:

1. Північно-східний діалект /동북방언/
2. Північно-західний діалект /서북방언/
3. Центральний діалект /중부방언/
4. Південно-східний діалект /동남방언/
5. Південно-західний діалект /서남방언/
6. Діалект острова Чеджу /제주방언/

Нижче розглянемо їхній опис більш детально:

1. Північно-східний або хамгьонський діалект широко використовується в північно-східній частині Корейського півострова, в історичному регіоні Хамгьондо (Корейська Народно-Демократична Республіка) та в прикордонній зоні між Кореєю та західною Маньчжурією (Китай). Її використовує більшість корейської діаспори в Китаї, Казахстані та Україні.
2. Північно-західний або пхеньянський діалект поширений у північно-західній частині Корейського півострова, на території Пхеньяна (Корейська Народно-Демократична Республіка), історичної провінції

Корейської Народно-Демократичної Республіки (КНДР), і в прикордонних районах між Північною Кореєю і південно-східною частиною Маньчжурії (Китай). Вона також включає пхеньянський діалект, яким розмовляють у Пхеньяні та його околицях, і який є основою корейської писемності в КНДР.

3. Центральна, Кьонгі, Хванхе або Гангвон діалекти поширені в центральній частині Корейського півострова на території провінцій Кьонгі, Хванхе і Гангвон, історичних провінцій, розділених між Корейською Народно-Демократичною Республікою і Республікою Корея. Вона поділяється на кілька діалектів:

- Сеульський діалект є північно-центральним діалектом і найбільш поширений у провінції Кьонгідо в Сеулі та навколо нього. Він становить основу корейської писемності Республіки Корея.
- Йондонський діалект - східний діалект, яким розмовляють у районі Йондон на сході провінції Канвондо.
- Діалект Чхунчхон - це південний діалект, яким розмовляють на території історичної провінції Чхунчхон у Південній Кореї.

4. Південно-східний або кьонсанський діалект широко використовується в південно-східній частині Корейського півострова, на території історичної провінції Кьонсандо (Республіка Корея), Кореї та в деяких частинах Японії. Поділяється на кілька діалектів:

- Пусанський діалект - південний діалект, широко вживаний у Пусані та його околицях у провінції Кенсандо.
- Діалект Тегу - центральний діалект, на якому розмовляють у місті Тегу та його околицях у провінції Кенсан-до.

5. Південно-західний діалект або діалект Чолла широко використовується в провінції Чолла (Республіка Корея), історичному регіоні на південному заході Корейського півострова.

6. На острові Чеджу розмовляють діалектом Чеджу або мовою Чеджу. Він зберігає середньовічні риси корейської мови і містить багато запозичень з китайської та японської мов.

Незважаючи на велику кількість діалектів корейської мови, письмові мови двох країн відрізняються і мають різні назви. У Республіці Корея стандартною писемною мовою корейської мови вважається сеульський діалект, який називається 한국어 /хангуго/. Як наслідок, усі книги, підручники, газети, новини та інші публікації на національному рівні видаються виключно сеульським діалектом, ним же викладають у школах та університетах.

У Корейській Народно-Демократичній Республіці пхеньянський діалект є стандартною національною письмовою мовою і офіційно називається 조선어/чосоно/. Офіційна мова Південної Кореї дуже схожа на офіційну мову Північної Кореї, і люди двох країн можуть легко спілкуватися і розуміти один одного, хоча в Північній Кореї є багато слів, які є її власною культурною мовою.

Якщо говорити взагалі про початок розділення діалектів корейської та як це сталося. Рі Гик Ро був першим, хто запропонував теорію діалектної класифікації корейської мови. Рі Гик Ро розділив корейську мову на наступні діалекти, зосередившись на лінгвістичних фактах і географічних та історичних зв'язках між діалектами:

1. Діалект Квансо /관서방언/ /평안도사투리/ 고구려방언/: Включає Південний Пхеньян /평안남북도/, Північний Пхеньян /평안남북도/ та Жовте море /황해도/

2. 호남 방언 /전라도사투리 та Пекче방언/: Включає Чолланамдо /전라남북도/ та Чхунчхоннамдо /충청남도/

3. 영남 방언 /경상도 사투리 та 신라방언/: Включає провінції Кенсан-Намдо /경상남북도/, південну частину провінції Канвондо /주문진 이남/ та прибережні райони провінції Чолланамдо /전라남도 해안일대/

4. 관북방언 /해안일대/ включає діалекти Хамгьондо /함경도사투리/ та Ондже /옥저방언/: Хамгьоннамдо /함경남북도/ та Хамгьонбук-до /함경남북도/

5. 중부 방언 /경기도사투리 та 혼성방언/: Кьонгі /경기도/, Канвон /강원도/ Північний Пхентхек /배양 이북/ та Жовте море 황해도.

Найбільший внесок у розвиток і вивчення корейської діалектології зробив японський діалектолог Огура Сінпей у своїй праці "Дослідження корейських діалектів". Він запропонував такі різні категорії для вивчення корейських діалектів:

- Діалект Кьонсан /경상도 방언/: Кенсаннамдо /경상남도/ та Кенсанбук-до /경상북도/
- Діалект Чолла /전라도 방언/: Південна провінція Чолла /전라남도/, Чоллабук-до /전라북도/
- Діалект Хамгьондо /함경도 방언/: Хамгьоннамдо /함경남도/, Хамгьонбук-до /함경북도/
- Пхеньянський діалект /평안도 방언/: Хванхе /황해도 방언지방/, Південний Пхеньян /평안남도/, Північний Пхеньян /평안북도/
- Діалект Кьонгі /경기도 방언/: Чхунчхоннамдо /충청남도/, Чхунчхонбук-до /충청북도/, Кьонгі-до /경기도 방언지방/, Гангвон-до /강원도 방언지방/
- Діалект Чеджу /제주도 방언/: Острів Чеджу /제주도/.

Корейська мова має кілька основних діалектних груп, які значно відрізняються між собою. Ось кілька з найбільш відомих діалектних груп:

1. **Чолла:** Цей діалектний регіон розташований у південно-західній частині Кореї і включає провінції Чолладо та Чунгчонгбук-до. Діалект Чолла відрізняється від стандартної корейської мови за ритмом, вимовою та граматиною.

2. **Гьонсан:** Цей регіон знаходиться на сході Кореї та включає провінції Кьонгсангнам-до та Кьонгсангбук-до. Діалект Гьонсан є одним з найбільш відмінних від стандартної корейської мови, він має відмінності у вимові та лексиці.

3. **Чхунчхон:** Цей діалектний регіон розташований у середній частині Кореї та включає провінції Чхунчхоннам-до та Чхунчхонбук-до. Діалект Чхунчхон має свої особливості в граматиці та фонетиці, що різняться від інших регіональних варіантів корейської мови. Ці діалекти є лише кількома з численних регіональних варіантів корейської мови. Кожен з них має свої унікальні риси вимови, лексики та граматики, що робить їх відмінними один від одного.

2.2 Різниця у використанні діалектів корейської мови

У цьому розділі ми розглянемо та наведемо приклади різноманітностей між словами та виразами з різних діалектів корейської мови.

- Діалект Чхунчхон (충청도)

Для цього діалекту характерна заміна голосних і суфіксів у словах.

Наприклад, замінюються такі голосні

1) ऐ/애야

Змія - 뱀 (pem)뱀 (pyam)

Втомлений - 피곤해 (pyonghe)피곤하 (pyonghe)

2) 야여

що - 뭐야? (my)뭐여? (myo) нічого - 아니야 (annya)아니요 (annyo)

3) 요유

добре - 좋아요. (Joa-yo)좋아유. (joa-yu) розуміти - 알겠어요.

(Algessoyo)알겠어유. (Algessoyo) Діалект Кьонсан.

Для цього діалекту характерні короткі речення:

- Діалект Кьонсан: 뭐라카노?

Також суфікс "니" (ні), який часто використовується в сеульському діалекті

"나" / "노" / "고" / "가" змінюється: 비오니? 비오나?

진짜? 맞나?

- Діалект Канвон /강원도/

Діалект Канвон характеризується різними закінченнями речень або словами, які повністю відрізняються від сеульського діалекту:

맛있어요. 맛있사. - Заміна закінчень; 많아요. 개락이래요. - Повна заміна слів.

- Діалект провінції Чолла /전라도/

Діалект провінції Чолла має особливості, які не часто зустрічаються в інших регіонах.

Особливості:

1) На додаток до тих, що запозичені з сеульського діалекту, цей діалект містить багато вигуків, які є унікальними для нього.

Наприклад, вигук, який означає "здивований", "переляканий" і не має прямого перекладу: 어머! 오메!

Вираз "아나" використовується, коли ви даєте або передаєте щось комусь. Прямого перекладу немає, але він схожий на український вираз "мати".

아따 (ата) - вигук, який не має перекладу або синонімів в українській мові і вживається, коли людина сердиться або незадоволена чимось.

2) Цікаво, що незважаючи на зміну останнього слова речення, за ним завжди слідує 잉, 부러 або 재:

그렇습니다 그라죠티 (це найчастіше вживане закінчення).

3) Що дуже бентежить багатьох корейців за межами провінції Чолла, так це те, що вони часто використовують 거시기 для позначення людини або предмета, коли поспішають, коли розмовляють або коли забувають ім'я або предмет і мають труднощі з його вимовою.

- Діалект острова Чеджу (제주도)

Діалект Чеджу дуже відрізняється від сеульського діалекту і вважається зникаючим, оскільки старше покоління розмовляє ним найбільше, а молоде покоління перейшло на сеульський діалект.

Цікаво, що діалектом Чеджу також розмовляють деякі корейці, які проживають в Японії, в місті Осака.

Щоб краще зрозуміти відмінності між корейськими діалектами, наведені нижче приклади ілюструють відмінності між діалектами префектур Сеул, Пусан, Чеджу та Чолла:

- Префектура Сеул:

밥 먹었어요?(Чи ви поїли?/ Як справи?)

진짜? (Справді?)

뭐해?(Що робиш)

재 누구야?(Хто це?)

왔어?(Прийшов?)

아 힘들어(A, важко/стомився)

너 왜그러니?(Що з тобою?)

그 친구가 그 친구니?(Цей друг той друг?)

어떡하지? (Що ж робити?)

학교 있니?(Чи є школа?)

뭘 갈귀?

보고 싶어 우리 만날래?(Сумую, чи не хочеш зустрітися?)

답에 봐요(Побачимось наступного разу)

● Префектура Пусан:

밥 못나?

진짜가?

뭐하노?

쟈 누고?

어 왔나?

아따 되다

니 와그라노?

가가 가가?

우짜노?

학교가?

뭘 야리노 다 이꼐래?

어데고? 일루 온다

가재이

● Префектура Чеджу:

밥 먹언?

기?

뭐하멘?

짜 이누게?

완?

아 버치다

무사경하멘?
가이가 가이?
어떻하카?
너 학교?
배럽나? 쌤지엔?
보고싶응게 뭐하멘?
가크라

● Префектура Чолла:

밥 먹었냐?
진짜로야?
뫼허냐?
쟈 누구대?
어영 왔냐?
오메 된그
어째그까잉?
짜가 즈변에 가여?
오메어쯔까잉?
으디여? 학교여?
뫼 꼬라보냐? 나와
으디서 뭐하고 있어 보고잡은디
잉 간다잉

Різниця використання діалектів приходить не лише через різні закінчення та використання слів що будуть відрізнятися один від одного. Нижче будуть наведені ще декілька прикладів різниці у використанні діалектів корейської мови:

1. **Граматичні особливості:** Деякі діалекти корейської мови мають відмінності у граматичних конструкціях порівняно зі стандартним корейським. Наприклад, у деяких діалектах можуть використовуватися інші способи утворення простого та складного речень.

2. **Фонетичні особливості:** Діалекти можуть відрізнятися за вимовою деяких звуків або навіть мати власні фонематичні особливості. Наприклад, у деяких

регіонах можуть існувати різні варіанти вимови певних голосних та приголосних звуків.

3. Лексичні відмінності: Діалекти можуть мати свої унікальні слова та вирази, які не використовуються в стандартній мові або мають інші значення. Наприклад, в деяких регіонах можуть існувати власні терміни для позначення побутових речей чи фольклорних понять.

4. Синтаксичні особливості: Діалекти можуть мати відмінності у синтаксичних структурах речень. Наприклад, порядок слів у реченні чи використання додатків та обставин може відрізнятися від стандартного корейського.

5. Соціокультурний контекст: Використання діалекту часто залежить від соціального статусу та місця проживання особи. Деякі діалекти можуть бути сприйняті як більш престижні чи непрестижні, залежно від контексту використання.

Висновки до розділу 2

У другому розділі нашої курсової роботи ми ретельно розглянули діалектику корейської мови та розділення діалектів на різних рівнях. Наш аналіз показав, що корейські діалекти виявляють значну різноманітність як за географічною, так і за історичною основою.

Історично склалося так, що корейські діалекти почали вивчати відносно недавно. Центральні, південно-східні, південно-західні та чеджуджинські діалекти належать до Республіки Корея. Історія корейських діалектів багато в чому віддзеркалює історичні події та соціокультурні зміни, які відбувалися на території Кореї протягом століть.

Ці діалекти включають діалекти Кьонгі, Кьонсан, Чолла та Чеджу. Лінгва франка, якою розмовляють на національному рівні в Південній Кореї, - це сеульський діалект. Кожен з цих діалектів має свої унікальні фонетичні, лексичні та граматичні особливості, які відображають культурні та історичні впливи регіонів, де вони вживаються. Однак, незважаючи на цю різноманітність, можна виокремити певні спільні риси, які є характерними для всіх діалектів корейської мови. Наприклад, спільна граматична основа та деякі базові лексичні одиниці підтверджують єдність мовної системи.

Наш аналіз також вказує на зростаючу роль стандартної корейської мови в сучасному суспільстві, що призводить до зменшення вживання діалектів у публічних та офіційних ситуаціях.

Вивчення корейських діалектів допомогло нам краще зрозуміти відмінності між північними та південними діалектами півострова та краще оцінити їхні особливості та відмінності. Знання корейських діалектів має низку практичних застосувань: від покращення комунікативних навичок до поглиблення культурного досвіду.

ВИСНОВКИ

Дослідження показало, що корейська мова має значну різноманітність діалектів у різних регіонах Кореї. Ці діалекти відрізняються між собою за ритмом, вимовою, граматиною та лексикою. Розуміння розподілу діалектів в Кореї допомагає краще зрозуміти культурні та історичні аспекти країни. Діалекти відображають місцеві традиції, звичаї та ідентичність населення різних регіонів.

Необхідно зауважити, що діалекти корейської мови відіграють важливу роль у збереженні культурної спадщини та ідентичності регіональних спільнот. Хоча їх вживання може зменшуватися в деяких сферах життя, вони все ще залишаються важливим елементом культурного та мовного різноманіття Кореї. Відповідно, подальше дослідження та збереження діалектів корейської мови має велике значення для збереження культурної спадщини та розвитку мовної політики у країні.

Діалектологія корейської мови є важливою галуззю мовознавства, оскільки вона сприяє розумінню внутрішньої мовної різноманітності та сприяє збагаченню мовознавчих досліджень взагалі.

Результати цієї курсової роботи створюють підґрунтя для подальших досліджень у галузі діалектології корейської мови, включаючи детальніше дослідження окремих діалектів, взаємодії між діалектами та стандартною мовою, а також впливу сучасних факторів, таких як глобалізація, на мовну ситуацію в Кореї.

В цілому, дослідження діалектології корейської мови має важливе значення для розуміння мовної різноманітності та культурної спадщини Кореї, а також для подальшого розвитку мовознавства.

Діалектологія дозволяє вивчати різноманітність мовних явищ у різних регіонах та серед різних соціокультурних груп. Це важливо для збагачення нашого розуміння мови як складної системи. Дослідження діалектів допомагає зберегти та зрозуміти культурну спадщину та традиції різних мовних груп. Діалекти часто відображають унікальні аспекти культури та ідентичності місцевих спільнот. Діалекти можуть відігравати важливу роль у визначенні соціального статусу та ідентичності людей. Вивчення діалектів допомагає зрозуміти, як мова пов'язана зі соціальними, економічними та політичними чинниками. Дослідження діалектів сприяє розвитку

лінгвістичних теорій та методів. Вивчення відмінностей між діалектами допомагає лінгвістам краще розуміти мовну структуру та еволюцію мови. Знання діалектів може мати практичне застосування у багатьох сферах, включаючи освіту, медіа, бізнес та туризм. Розуміння мовних відмінностей допомагає покращити комунікацію та сприяє культурній різноманітності.

Отже, діалектологія є важливою галуззю мовознавства, яка допомагає розкрити багатство та різноманіття мовних явищ у різних частинах світу та сприяє збереженню та розвитку мовної та культурної спадщини. Вивчення сучасного стану діалектів корейської мови дозволило нам розкрити їхню різноманітність та особливості кожного регіонального варіанта. Аналізуючи синхронію та діахронію, ми дослідили як сучасний стан діалектів, так і їхню історичну еволюцію. Виявлені зміни у фонетиці, лексиці та граматиці свідчать про важливі перетворення у корейській мові протягом часу та відображають вплив зовнішніх чинників, таких як політичні та соціокультурні зміни.

Усе це свідчить про необхідність подальшого дослідження у галузі діалектології корейської мови з використанням сучасних методів та технологій. Такий аналіз дозволить не лише поглибити наше розуміння різноманітності корейських діалектів, а й виявити їхній вплив на формування стандартної мови та сучасного мовного простору. У світлі цього аналізу, виявляється важливість подальшого дослідження та збереження діалектів корейської мови. Збереження цієї різноманітності сприяє збереженню культурного багатства країни та збереженню історичних та регіональних ідентичностей. Тому важливо продовжувати дослідження у цій області та розробляти мовну політику, яка б підтримувала та сприяла збереженню діалектної спадщини Кореї.

АНОТАЦІЯ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ

따라서 방언학은 상대적으로 최근에 독립적으로 등장했으며 세계 언어와 방언의 발전에 매우 중요하기 때문에 상당히 젊은 과학이라고 말할 수 있습니다. 위에 제공된 정보를 바탕으로 방언학이 특정 국가의 언어를 연구하는 데 도움이 될 뿐만 아니라 언어의 진화, 발전, 여러 국가의 영향에 대한 광범위한 지식을 얻을 수 있다고 말할 수 있습니다. 연구 대상 국가의 국가 및 방언 창설에 관한 그들의 문화.

방언 (음성)은 특정 지역의 언어로 국가, 국어의 표현입니다.

말하기는 언어의 특정 기능으로, 하나 또는 여러 정착지의 특징인 경우가 많습니다.

말은 영토적으로 묘사된 방언의 형성이며, 이는 일련의 특정 방언 특징을 특징으로 합니다.

방언 - 동일한 유형의 방언을 포함하는 특정 언어의 가장 광범위한 방언 그룹으로, 특정 수의 공통 언어 특징을 가지며, 이는 동일한 언어의 다른 방언 또는 방언 그룹과 더욱 차별화됩니다.

따라서 방언, 방언 및 방언에 대한 연구는 연구 대상 국가의 역사에 대해 더 잘 알고 문학 언어 및 방언 언어 사용자와의 번역 및 의사 소통 기술을 향상시키는 데 도움이 됩니다.

한국어는 중앙한국어와 제주방언으로 나뉜다. 첫 번째는 한반도에서 흔하고, 두 번째는 제주도에서 흔히 볼 수 있습니다. 중앙한국어는 여러 방언으로 나누어지고, 또 다시 여러 방언으로 나뉜다.

북서방언 또는 평안방언은 한반도 북서부, 조선민주주의인민공화국의 역사적인 평안도 지역, 그리고 조선의 국경지대와 만주 남동부(중화인민공화국) 지역에서 흔히 사용됩니다. 평양과 그 주변 지역에서 흔히 볼 수 있는 평양 방언을 다루며, 북한 조선어의 기초가 된다. 동북방언 또는 함경방언은 한반도 북동부, 조선민주주의인민공화국 역사적 함경도 지역, 조선과 만주 서부(중화인민공화국)의 국경 지역에 널리 퍼져 있습니다. 중국, 러시아, 카자흐스탄, 우크라이나의 한인 디아스포라 대다수가 사용합니다. 중앙방언, 경기방언, 황해방언, 강원방언은 한반도 중부, 조선민주주의인민공화국과 북한으로 분단된 한국의 역사적 경기도, 황해방언, 강원도 지역에서 흔히 사용된다. 그것은 여러 방언으로 나누어져 있습니다:

서울방언은 경기도 지역의 서울과 그 주변 지역에 널리 퍼져 있는 중북부 방언이다. 대한민국 한국문학의 기초로 삼는다.

영동방언은 강원도 동부 영동지역에서 흔히 사용되는 동양 방언이다.

충천방언은 한국의 역사적 충청도 지역에 퍼져 있던 남부 방언이다.

남서부 방언 또는 천라 방언은 한반도 남서부, 한국의 역사적인 전라도 지역에 널리 퍼져 있습니다.

남동부 방언 또는 경산 방언은 한반도 남동부, 한국의 역사적인 경상도 영토 및 일본의 일부 지역에서 흔히 사용됩니다. 그것은 여러 방언으로 나누어져 있습니다:

부산방언은 경상도 지역의 부산과 그 주변 지역에서 흔히 사용되는 남부 방언이다.

대구방언은 대구와 경상도 지역에 널리 퍼져 있는 중앙방언이다. 제주도에는 제주방언, 즉 제주말이 혼합니다. 한국어의 중세적 특성을 그대로 유지하고 있으며, 중국어와 일본어에서도 차용한 부분이 많습니다. 처음에 방언학은 독립적인 과학이 아니었고 별도로 연구되지도 않았지만 사회언어학의 하위 학문이었습니다. 사회 언어학은 언어의 사회적 성격, 사회적 기능, 사회에서 언어에 대한 객관적인 요소의 영향 메커니즘, 사회에서 언어의 역할과 관련된 복잡한 문제를 연구하는 언어학 섹션입니다. 사회에서 언어의 역할. 방언학은 19세기 70~80년대 지역언어학과 언어지리학이 발전하는 과정에서 생겨난 학문으로, 일반적으로 독일의 방언학자 게오르그 벵커(Georg Wenker)를 창시자로 여겨진다. 1881년에 Wenker는 1881년에 출판된 최초의 독일어 언어 지도책을 출판했습니다. 이어서 1930년대에 미국 언어 지도집(Atlas of the Languages of the United States)이 처음으로 출판되었습니다. 이 작업은 세계 각국이 자신들만의 언어 지도를 만드는 원동력이 되었고, 방언학은 실질적인 과학이 되었습니다. 방언학 발전의 역사에서 1950년은 영국에서 영어 방언을 연구하기로 결정된 해입니다. 이 결정은 Harold Orton의 지도력 하에 University of Leeds에서 내려졌습니다. 우크라이나 방언학의 발전 과정에서 O. Shafonsky와 O. Pavlovsky는 우크라이나 개별 지역의 방언을 설명하고 분류하려는 첫 번째 시도를 했습니다. I. Sreznevskyi, I. Vagylevych, I. Verkhatskyi, I. Svientsitskyi, I. Pankevich, M. Maksymovich, V. Kaminskyi, Ya. Holovatskyi, O. Potebnia, I. Zylinskyi 및 V. Gantsov.

나중에 K. P. Mikhalchuk은 탐험의 결과로 수집된 자료 덕분에 그의 작업에서 우크라이나 방언에 대한 보다 완전한 과학적 연구를 수행했습니다. 그는 우크라이나 방언의 음성학적, 형태학적 특징을 자세히 설명하고 상세한 분류를 제시했습니다. 한국어에서 "방언"이라는 단어는 두 가지 방식으로 번역될 수 있습니다: 사투리/saturi/ 및 방언/banon/. 첫 번째 옵션은 일상적인 사용에 더 일반적입니다. 단어의 두 번째 변형은 더 형식적이며 실제 생활에서는 거의 발견되지 않습니다(책 및 특정 문학 출처 제외).

현대 한국어에서는 두 가지 주요 변증법적 구분을 구분할 수 있습니다. 제주도 방언과 한반도 방언(방언의 집합체).

